

dant lille Embede, og forblive der i en uforholdsmæssig lang Tid, troede at kunne raade Bod herpaa ved de Alderstillaag, som man har foreslaaet, skulle blive staaende. Det er fra denne Forudsætning, man er gaaet ud ved at foreslaae, at Alderstillaagene skulle vedblive for de 2 sidste Classer, og jeg skjønner ikke rettere, end at det er god Grund, som har ledet Udvalget til, skjøndt det i Almindelighed yttrede sig mod Alderstillaagene for denne Klasse af Embedsmand, at troe, at de dog burde vedblive for disse. Flere af de Bemærkninger, som den sidste ærede Taler fremsatte, navnlig, at det ikke var vist, at disse Alderstillaag tilfalde dem af de lavere Classer, men ogsaa kunde tilfalde dem af de høiere, ramme ikke det Forslag, som Udvalget har gjort, og jeg skal derfor ikke længere opholde mig derved. Hvad der har foranlediget Udvalget til fremdeles at vedblive sin Formening, er ogsaa, at det vilde være mere besparende for Statskassen, end det Forslag, som er stillet af den ærede Landssthingsmand fra Bornholm (Krabbe).

Besfely: Det, der efter min Anskuelse maa vække Betænkelighed ved at gaae ind paa Voteringen af de foreslaaede Lønninger for Amtsforvalterne, ligger, synes det mig, i de Udtryk, som findes i Udvalgets Betænkning. Der tilføies nemlig, efterat Udvalget har nævnt de Omstændigheder, som maatte tages i Betragtning med Hensyn til at bestemme Lønningen: „Hvorvidt nu alle disse Omstændigheder ere tagne i behørig Betragtning ved de enkelte Tjenesters Classification, har været vanskeligt for Udvalget at bedømme. Vi troe forsaavidt at maatte stole paa Ministeriets nøiere Kjendskab til alle Landes forskjellige Amtstuer“. Derfom derfom der her var Spørgsmaal om et Tillidsvotum til den høitærede Finantsminister, da skulde jeg ikke have mindste Betænkelighed ved at gaae ind paa at votere det; men saaledes stiller Sagen sig ikke, og jeg har kun anført det, for at det ikke skulde faae Udseende af, naar jeg havde Betænkelighed ved at gaae ind paa de foreslaaede Lønninger, dette da laae i den mindste Mistillid til den høitærede Finantsminister. Men det forekommer mig, at Udvalget ved ikke at kunne komme til Overbeviisning om Rigtigheden af de foreslaaede

Lønninger og ved altsaa at henskyde det til Ministeriets Ansvar, stiller Thinget og Finantsministeren i en urigtig eller skæv Stilling. Det forekommer mig ikke at gaae an, at Thinget skulde gaae ind paa den Anskuelse, som ligger til Grund for disse Udtryk, idet man derved paa en Maade vil skyde Ansvar for en saadan Lov over paa den høitærede Finantsminister; men naar Thinget har voteret Loven, da kan det ikke sige: „Ja, vi have vel voteret den, men Ansvar for den hviler paa den høitærede Finantsminister“. Dette kan efter min Anskuelse ikke være en rigtig Forudsætning, og paa den anden Side forekommer det mig, at den høitærede Finantsminister er fuldkommen berettiget til at sige: „Naar Thinget har voteret Loven, da hviler der forsaavidt intet Ansvar paa mig. Jeg har fremlagt Lovforslaget for Thinget; jeg har meddeelt de Oplysninger, som man har ønsket, jeg har fremdeles været villig til at meddele de Oplysninger, som kunde være nødvendige; men naar dette er Tilfældet, saa maa ogsaa den Beslutning, som Thinget tager, være paa Thingets eget Ansvar. Seer man nu hen til de factiske Oplysninger, som ere meddeelte, da forekommer det mig, at min Tvivl med Hensyn til Rigtigheden af disse Lønninger end mere forøges. De factiske Oplysninger, som ere meddeelte af det ærede Udvalg, forekommer mig ikke, saavidt jeg har kunnet domme, at være aldeles nøiagtige; men hvorfra denne Unøiagtighed skrives sig, skal jeg ikke kunne sige. Af den af det ærede Udvalg meddeelte store Tabel lader der sig nemlig danne en ny Tabel, hvoraf man kan bedømme, hvor meget Amtsforvalterne for Diebliffet have i Indtægter, og naar man derfra drager de Udgifter til Contoirholdet, som Amtsforvalterne have opgivet at have, vil man deraf kunne bedømme, hvormegen Nettoindtægt en Amtsforvalter har, og det er dog det, forekommer det mig, som man, naar man vil bedømme Hensigtsmæssigheden af Gagerne, ene burde tage Hensyn til, ikke til, hvormegen Bruttoindtægten er, men til, hvormegen Nettoindtægten er. Naar det nu erindres, at det i Loven er bestemt, at de nærværende Amtsforvaltere ikke skulle lide noget Tab ved den nye Lov, da er